

Vous trouverez plus d'informations concernant les familles de fonctions dans la circulaire n° 231 (rev 1) du 8 janvier 2016, qui est disponible sur l'intranet du SPF Justice (<http://intranet.just.fgov.be>) sous la rubrique DGOJ/Circulaires. Les descriptions de fonction peuvent être demandées via l'adresse email exsel@just.fgov.be.

Meer informatie rondom de inhoud van de functiebeschrijvingen kan worden teruggevonden in de omzendbrief nr. 231 (rev 1) van 8 januari 2016 die terug te vinden is op het intranet van de FOD Justitie (<http://intranet.just.fgov.be>) onder de rubriek DGRO/Omzendbrieven. De functiebeschrijvingen kunnen tevens opgevraagd worden via het e-mailadres exsel@just.fgov.be.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C – 2017/12746]

7 JUIN 2017. — Circulaire concernant l'entrée en vigueur et l'application de la Convention n° 34 relative à la délivrance d'extraits et de certificats plurilingues et codés d'actes de l'état civil, et annexes, faites à Strasbourg le 14 mars 2014

A Mesdames et Messieurs les Procureurs généraux près les Cours d'appel;

A Mesdames et Messieurs les Officiers de l'état civil du Royaume;

La loi du 30 mars 2017 portant assentiment à la Convention relative à la délivrance d'extraits et de certificats plurilingues et codés d'actes de l'état civil, et annexes, faites à Strasbourg le 14 mars 2014, a été publiée au *Moniteur belge* du 24 novembre 2017.

Toutefois, cette Convention n'entre pas en vigueur immédiatement pour la Belgique. A la date de la signature de la présente circulaire, il n'y a pas d'autres États membres qui ont ratifié, accepté ou approuvé la Convention, et la Convention ne peut entrer en vigueur qu'après la ratification, l'acceptation ou l'approbation (ci-après : la ratification) par deux États-membres de la Commission Internationale de l'État Civil (CIEC) (art. 12).

La Convention entrera en vigueur à l'égard de la Belgique (le premier jour du quatrième mois) après qu'un deuxième État-membre de la CIEC aura déposé son instrument de ratification.

Toutefois, la Convention pourra être aussi appliquée par un État-membre si celui-ci fait une déclaration d'application provisoire (comme le prévoit l'article 13 de la Convention).

La présente circulaire entend expliquer la portée des dispositions de cette Convention aux officiers de l'état civil, afin qu'ils puissent l'appliquer dans le cadre de leur fonction.

1. Objectif et portée de la Convention n° 34

La Convention n° 34 relative à la délivrance d'extraits et de certificats plurilingues et codés d'actes de l'état civil a été conclue dans le cadre de la Commission Internationale de l'État Civil (CIEC). Elle a été adoptée à Berne le 26 septembre 2013 par l'assemblée générale de la CIEC, signée par la Belgique à Strasbourg le 14 mars 2014 et ratifiée le 30 mars 2017. Elle entrera en vigueur le premier jour du quatrième mois qui suit celui du dépôt de l'instrument de ratification par une deuxième État-membre de la CIEC. Jusqu'à présent, aucun autre État-membre n'a ratifié la Convention.

Cette Convention remplace la Convention n° 16 relative à la délivrance d'extraits plurilingues d'actes de l'état civil, signée à Vienne le 8 septembre 1976 et ratifiée par la Belgique en 1997 (loi du 3 avril 1997, M.B. du 5 mars 1998, p. 5941). La Convention n° 16 reste toutefois en vigueur entre les États qui y sont partie tant que la nouvelle Convention n° 34 n'a pas été approuvée par les deux États (cf. art. 17 de la Convention n° 34).

Aussi longtemps que la Convention n° 16 reste d'application entre deux États, la circulaire explicative du 25 mai 1998 relative à l'entrée en vigueur et à l'application de la Convention relative à la délivrance d'extraits plurilingues d'actes de l'état civil, et Annexes, faites à Vienne le 8 septembre 1976, et du Protocole additionnel à la Convention concernant l'échange international d'informations en matière d'état civil, signée à Istanbul le 4 septembre 1958, et Annexe, faites à Patras le 6 septembre 1989 (M.B., 12 juin 1998, p. 19393), le reste également.

La présente circulaire sera également applicable dès que deux États membres seront liés par la Convention n° 34.

À l'instar de la Convention n° 16, cette Convention a pour but d'obliger, sous certaines conditions, les États contractants à utiliser des formulaires plurilingues uniformes pour les extraits d'actes de l'état civil et pour certains certificats. Ces extraits plurilingues ne doivent plus être traduits ou légalisés dans les États contractants.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C – 2017/12746]

7 JUNI 2017. — Omzendbrief betreffende de inwerkingtreding en de toepassing van de Overeenkomst nr. 34 inzake de afgifte van meertalige en gecodeerde uittreksels uit en attesten van akten van de burgerlijke stand, en bijlagen, gedaan te Straatsburg op 14 maart 2014

Aan de dames en heren Procureurs-generaal bij de hoven van beroep,

Aan de dames en heren Ambtenaren van de burgerlijke stand van het Rijk,

In het *Belgisch Staatsblad* van 24 november 2017 is de wet van 30 maart 2017 houdende instemming met de Overeenkomst inzake de afgifte van meertalige en gecodeerde uittreksels uit en attesten van de burgerlijke stand, en bijlagen, gedaan te Straatsburg op 14 maart 2014, bekendgemaakt.

Deze Overeenkomst treedt echter niet onmiddellijk in werking in België. Op datum van de ondertekening van deze omzendbrief zijn er immers geen andere lidstaten die de Overeenkomst bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd hebben, en de overeenkomst kan pas in werking treden na de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring (verder: bekrachtiging) ervan door twee lidstaten van de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand (ICBS) (art. 12).

De Overeenkomst zal dus pas in werking treden in België (op de eerste dag van de vierde maand) nadat een tweede lidstaat van de ICBS een akte van bekrachtiging heeft neergelegd.

De Overeenkomst zal echter ook toegepast kunnen worden met een lidstaat die een verklaring van voorlopige toepassing aflegt (zoals voorzien in art. 13 van de Overeenkomst).

Deze omzendbrief wil de draagwijdte van de bepalingen van deze Overeenkomst toelichten aan de ambtenaren van de burgerlijke stand, zodat ze deze bij de uitoefening van hun ambt kunnen toepassen.

1. Doel en draagwijdte van de Overeenkomst nr. 34

Overeenkomst nr. 34 betreffende de afgifte van meertalige en gecodeerde uittreksels en attesten van akten van de burgerlijke stand werd opgemaakt binnen het kader van de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand (ICBS). Ze werd aangenomen te Bern op 26 september 2013, door de Algemene vergadering van de ICBS, door België ondertekend te Straatsburg op 14 maart 2014 en geratificeerd op 30 maart 2017. Ze zal in werking treden op de eerste dag van de vierde maand die volgt op de neerlegging van de akte van bekrachtiging door een tweede lidstaat van de ICBS. Tot op heden heeft nog geen enkele andere lidstaat de Overeenkomst bekrachtigd.

Deze Overeenkomst vervangt Overeenkomst nr. 16 betreffende de afgifte van meertalige uittreksels uit akten van de burgerlijke stand, ondertekend te Wenen op 8 september 1976 en door België bekrachtigd in 1997 (Wet van 3 april 1997, B.S., 5 maart 1998, blz. 5941). Overeenkomst nr. 16 blijft echter van toepassing tussen de Staten die hierbij partij zijn zolang dat de nieuwe Overeenkomst nr. 34 niet door beide Staten is goedgekeurd. (cfr. art. 17 van Overeenkomst nr. 34).

Zolang de Overeenkomst nr. 16 tussen twee Staten van toepassing is, blijft ook de begeleidende circulaire van 25 mei 1998 betreffende de inwerkingtreding en de toepassing van de Overeenkomst betreffende de afgifte van meertalige uittreksels uit akten van de burgerlijke stand, en Bijlagen, gedaan te Wenen op 8 september 1976 en aanvullend Protocol bij de Overeenkomst inzake de internationale uitwisseling van gegevens op het gebied van de burgerlijke stand, ondertekend te Istanbul op 4 september 1958, en Bijlage, gedaan te Patras op 6 september 1989, (B.S. 12 juni 1998, blz. 19393) van toepassing.

Van zodra tussen twee lidstaten Overeenkomst nr. 34 van toepassing is, zal ook deze omzendbrief van toepassing zijn.

Deze Overeenkomst heeft, net als Overeenkomst nr. 16, tot doel het gebruik van uniforme meertalige formulieren voor uittreksels van akten van de burgerlijke stand en bepaalde attesten, onder bepaalde voorwaarden, verplicht te stellen tussen de Verdragsluitende Staten. Deze meertalige uittreksels vereisen geen vertaling of legalisatie meer tussen de overeenkomstsluitende landen.

Alors que la Convention n° 16 ne prévoyait que des formulaires plurilingues pour des extraits d'actes de l'état civil relatifs à la naissance, au mariage et au décès, la Convention n° 34 crée aussi des formulaires pour d'autres modifications de l'état civil (p. ex. pour la reconnaissance d'un enfant) ainsi que pour des certificats attestant l'enregistrement d'un partenariat (article 1^{er}).

Les modèles des extraits d'actes de l'état civil et les modèles des certificats ont également été adaptés à l'évolution du droit de la famille (principalement en ce qui concerne les couples de même sexe, lorsqu'il est question, par exemple, de mariage et de filiation) et ont été complétés par une série d'énonciations utiles et indispensables aux États.

En outre, la Convention n° 34 intègre les codes de la Convention n° 25 relative au codage des énonciations figurant dans les documents d'état civil. Il faut signaler que le Belgique n'a jusqu'à présent pas signé, ni ratifié, la Convention n° 25, mais les codes n'en restent pas moins utiles à la compréhension des formulaires plurilingues.

2. Poursuite de l'utilisation des formulaires plurilingues des Conventions n° 1 et 16

Dès son entrée en vigueur, la Convention n° 34 remplacera la Convention n° 16 relative à la délivrance d'extraits plurilingues d'actes de l'état civil, signée à Vienne le 8 septembre 1976 et ratifiée par la Belgique en 1997 (Loi du 3 avril 1997 portant assentiment à la Convention relative à la délivrance d'extraits plurilingues d'actes de l'état civil, et Annexes, faites à Vienne le 8 septembre 1976, et au Protocole additionnel à la Convention concernant l'échange international d'informations en matière d'état civil, signée à Istanbul le 4 septembre 1958, et Annexe, faits à Patras le 6 septembre 1989, *Moniteur belge*, 5 mars 1998, p. 5941), qui prévoit l'utilisation de formulaires plurilingues similaires pour les extraits d'actes de l'état civil en matière de naissance, de mariage et de décès.

Ainsi, la Convention n° 16 cessera de s'appliquer entre les États contractants à l'égard desquels la Convention n° 34 est entrée en vigueur (article 17 de la Convention), mais reste en vigueur entre les États qui y sont parties tant que l'un d'eux demeure lié uniquement par ladite Convention n° 16. Autrement dit, les deux États doivent avoir ratifié la nouvelle Convention n° 34, faute de quoi la Convention n° 16 reste d'application.

Pour rappel :

Au 17 octobre 2015, la Convention n° 16 est entrée en vigueur à l'égard des États suivants : l'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, l'Espagne, la France, l'Italie, le Luxembourg, les Pays-Bas, le Portugal, la Suisse, la Turquie, la Slovaquie, la Croatie, l'Ancienne République Yougoslave de Macédoine, la Bosnie-Herzégovine, la Serbie, la Pologne, le Monténégro, la Moldavie, la Lituanie, l'Estonie, la Roumanie, la Bulgarie et les îles du Cap-Vert.

L'article 17 de la Convention n° 34 exclut pour l'avenir toute nouvelle ratification de la Convention n° 16 ou toute nouvelle adhésion à celle-ci. Cet article reflète ainsi l'intention des auteurs de remplacer progressivement la Convention n° 16 par la Convention n° 34.

Vu que les deux Conventions seront d'application en même temps, il paraît indiqué que l'officier de l'état civil fasse preuve de flexibilité lorsqu'il délivre des formulaires plurilingues.

Pour éviter le risque qu'un extrait plurilingue ne soit pas accepté à l'étranger, il vaut mieux que l'officier de l'état civil vérifie la destination du formulaire plurilingue.

L'officier de l'état civil peut alors s'assurer que la Convention n° 34 est déjà entrée en vigueur à l'égard du pays où le document sera présenté, via le lien suivant : <http://www.ciec1.org>

Si l'officier de l'état civil connaît le pays de destination du formulaire plurilingue, ou si le requérant a clairement identifié la Convention sur la base de laquelle il souhaite obtenir un formulaire plurilingue, il peut délivrer le formulaire plurilingue adéquat.

S'il ne connaît pas le pays de destination, p.e. parce que le requérant ne l'a pas mentionné, l'officier de l'état civil peut délivrer le formulaire de la Convention n° 34. Dans ce cas, il fera savoir au requérant que la plupart des pays acceptent le formulaire plurilingue sur base de la convention n° 34, mais que l'autorité étrangère pourra toujours le refuser.

Les officiers de l'état civil peuvent alors fournir les informations nécessaires - p.e. via un renvoi au lien susmentionné sur le site web de la commune - afin que la personne concernée puisse préalablement identifier le formulaire dont il a besoin pour son pays de destination.

Waar Overeenkomst nr. 16 enkel voorzag in meertalige formulieren voor uittreksels van akten van de burgerlijke stand inzake geboorte, huwelijk en overlijden, voorziet Overeenkomst nr. 34 ook formulieren voor andere wijzigingen in de burgerlijke staat (bv. voor de erkenning van een kind) alsook voor attesten waaruit een geregistreerd partnerschap blijkt (artikel 1).

De modellen van de uittreksels van de akten van de burgerlijke stand en van de attesten werden ook aangepast aan de evolutie in het familierecht (voornamelijk m.b.t. koppels van hetzelfde geslacht, bv. wat huwelijk en afstamming betreft), en aangevuld met de voor de Staten nuttige en onmisbare vermeldingen.

Overeenkomst nr. 34 integreert daarnaast ook de codes van Overeenkomst nr. 25 betreffende de codering van de vermeldingen die voorkomen in de documenten van de burgerlijke stand. Hierbij wordt opgemerkt dat België Overeenkomst nr. 25 niet getekend noch geratificeerd heeft tot op heden, maar de codes kunnen wel hun nut hebben voor het begrijpen van de meertalige formulieren.

2. Verder gebruik van de meertalige formulieren van de Overeenkomsten nr. 1 en nr. 16

Vanaf haar inwerkingtreding vervangt Overeenkomst nr. 34 de Overeenkomst nr. 16 betreffende de afgifte van meertalige uittreksels uit akten van de burgerlijke stand, ondertekend te Wenen op 8 september 1976 en door België bekrachtigd in 1997 (Wet van 3 april 1997 houdende instemming met de Overeenkomst betreffende de afgifte van meertalige uittreksels uit akten van de burgerlijke stand, en Bijlagen, gedaan te Wenen op 8 september 1976, en het Aanvullend Protocol bij de Overeenkomst inzake internationale uitwisseling van gegevens op het gebied van de burgerlijke stand, ondertekend te Istanbul op 4 september 1958, en Bijlage, gedaan te Patras op 6 september 1989, B.S., 5 maart 1998, blz. 5941), die voorziet in het gebruik van gelijkaardige meertalige formulieren voor uittreksels van akten van de burgerlijke stand inzake geboorte, huwelijk en overlijden.

Overeenkomst nr. 16 zal aldus ophouden van toepassing te zijn tussen de Staten ten aanzien van dewelke deze Overeenkomst nr. 34 in werking is getreden (artikel 17 van de Overeenkomst), maar blijft van kracht tussen de Staten die erbij partij zijn zolang één van hen enkel door Overeenkomst nr. 16 gebonden blijft. De twee Staten moeten m.a.w. de nieuwe Overeenkomst nr. 34 hebben bekrachtigd, zo niet blijft de Overeenkomst nr. 16 van toepassing.

Ter herinnering:

Op 17 oktober 2015 is de Overeenkomst nr. 16 in werking getreden ten aanzien van de volgende Staten: Duitsland, Oostenrijk, België, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Zwitserland, Turkije, Slovenië, Kroatië, Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Bosnië-Herzegovina, Servië, Polen, Montenegro, Moldavië, Litouwen, Estland, Roemenië, Bulgarije en Kaapverdië.

Artikel 17 van de Overeenkomst nr. 34 sluit in de toekomst elke nieuwe bekrachtiging van Overeenkomst nr. 16 of enige nieuwe toetreding ertoe uit. Dit artikel weerspiegelt het doel van de opstellers van deze Overeenkomst om de Overeenkomst nr. 16 geleidelijk aan te vervangen door Overeenkomst nr. 34.

Gezien beide Overeenkomsten gelijktijdig van toepassing zullen zijn, is het aangewezen dat de ambtenaar van de burgerlijke stand zich flexibel opstelt bij het afleveren van de meertalige formulieren.

Om te voorkomen dat een meertalig uittreksel in het buitenland niet wordt aanvaard, gaat de ambtenaar van de burgerlijke stand best na wat de bestemming is van het meertalig formulier.

De ambtenaar van de burgerlijke stand kan dan verifiëren of ten aanzien van het land waar het document zal worden voorgelegd de Overeenkomst nr. 34 reeds in werking is getreden, via volgende link: <http://www.ciec1.org>

Indien de ambtenaar van de burgerlijke stand het land van bestemming van het meertalig formulier kent, of de aanvrager uitdrukkelijk aangeeft krachtens welke Overeenkomst hij het meertalig formulier wenst, kan hij het juiste meertalige formulier afleveren.

Indien hij het land van bestemming niet kent, vb. omdat de aanvrager de bestemming niet meedeelt, mag de ambtenaar van de burgerlijke stand het meertalig formulier van Overeenkomst nr. 34 afleveren. In dat geval wijst hij de aanvrager erop dat, hoewel de meeste landen het meertalig formulier krachtens Overeenkomst nr. 34 zullen aanvaarden, de buitenlandse autoriteit het formulier kan weigeren.

De ambtenaren van de burgerlijke stand kunnen, vb. via de verwijzing naar de hierboven vermelde link op de website van de gemeente, de nodige informatie verstrekken zodat de betrokkene vooraf zelf kan nagaan welk formulier hij nodig heeft voor zijn land van bestemming.

À la date de la signature de la présente circulaire, on compte, outre la Belgique, encore 4 États qui ont signé la Convention, à savoir l'Espagne, la Suisse, la France et l'Allemagne. Par contre, aucun autre État membre n'a encore ratifié la Convention.

La Convention n° 1 du 27 septembre 1956 relative à la délivrance de certains extraits d'actes de l'état civil destinés à l'étranger prévoit aussi l'utilisation de formulaires plurilingues similaires. Vu que tous les pays ayant ratifié cette Convention ont actuellement aussi ratifié la Convention n° 16 du 8 septembre 1976 (comme c'était déjà le cas lors de l'entrée en vigueur de la Convention n° 16), ladite Convention n° 1 cessera de produire ses effets.

3. Formulaires type – emploi des langues

L'annexe 3 à la Convention n° 34 clarifie les règles applicables aux modèles de la CIEC.

Les points 6, 8 et 13 règlent l'emploi des langues sur les formulaires types plurilingues. Il existe trois modèles de formulaires en Belgique, annexés à la loi du 30 mars 2017 portant assentiment à la Convention relative à la délivrance d'extraits et de certificats plurilingues et codés d'actes de l'état civil, à savoir :

- pour les actes rédigés en néerlandais: recto en néerlandais, suivi du français; verso en anglais et en allemand;

- pour les actes rédigés en français: recto en français, suivi du néerlandais; verso en anglais et en allemand;

- pour les actes rédigés en allemand: recto en allemand, suivi du français; verso en néerlandais et en anglais.

Cette Convention n'a pas d'incidence sur l'emploi des langues par l'officier de l'état civil, du fait que pour le surplus, il doit continuer à utiliser la langue nationale qui lui est imposée par la loi.

4. Délivrance des formulaires plurilingues

La délivrance de ces formulaires plurilingues s'impose quand une personne intéressée ou une autorité compétente en fait la demande (article 2 de la Convention). Il s'agit là d'un avantage pour toute personne que l'échange international de ces documents intéresse. De plus, ces formulaires sont dispensés de légalisation ou d'une formalité équivalente lorsqu'ils sont présentés dans l'un des États contractants.

Toutefois, la Convention ne subordonne pas la délivrance obligatoire de ces extraits au seul motif qu'ils sont destinés à l'étranger. En pratique, certes, on demande un formulaire plurilingue lorsqu'on doit présenter un extrait ou certificat d'un acte de l'état civil à l'étranger, mais rien ne s'oppose à ce qu'on demande un extrait ou un certificat pour d'autres motifs. En effet, la destination ne doit pas être mentionnée sur les extraits. D'ailleurs, dans la plupart des cas, il ne sera pas possible de savoir à l'avance l'usage que les personnes intéressées feront de ces documents. Les intéressés peuvent donc aussi utiliser les documents dans un contexte purement national. Cette position a déjà été défendue dans le cadre de l'application de la Convention n° 16.

Il convient de souligner que l'article 7 prévoit que la Convention ne fait obstacle ni à l'obtention de copies littérales d'actes ni à la délivrance d'autres documents d'état civil, par exemple, des documents établis selon le droit national. Les formulaires types ne sont en effet que des extraits d'actes de l'état civil, et non des copies littérales. Ils ne peuvent donc pas être utilisés lorsqu'une copie doit être présentée.

L'article 2, alinéa 2, de la Convention dispose que les extraits ne peuvent être délivrés qu'aux personnes ou aux autorités compétentes qui ont qualité pour obtenir des copies littérales conformément aux règles de droit interne de l'État de délivrance. En Belgique, seules les personnes mentionnées à l'article 45, § 1^{er}, alinéa 2, du Code civil peuvent obtenir une copie conforme ou un extrait d'un acte de l'état civil datant de moins de cent ans, mentionnant la filiation des personnes que l'acte concerne.

L'article 3 prévoit que les extraits et les certificats qui sont établis indiquent l'état de la personne au moment de la délivrance du document, en ce compris les modifications éventuelles survenues depuis l'établissement de l'acte d'origine. Contrairement à la Convention n° 16, les précisions sur l'établissement des extraits figurent dans les annexes et non pas dans la Convention même, et ce, de manière à être modifiées plus facilement. Il s'agit de la liste des énonciations invariables qui figurent sur les modèles, ainsi que de la liste des codes numériques qui leur sont affectés et des règles en vue de leur établissement.

Op datum van ondertekening van deze omzendbrief zijn er naast België nog 4 Staten die de Overeenkomst hebben ondertekend, namelijk Spanje, Zwitserland, Frankrijk en Duitsland. De Overeenkomst is echter nog door geen enkele andere lidstaat bekrachtigd.

Ook Overeenkomst nr. 1 van 27 september 1956 betreffende de afgifte van bepaalde uittreksels uit akten van de burgerlijke stand bestemd voor het buitenland voorziet in het gebruik van gelijkaardige meertalige formulieren. Aangezien alle landen die deze Overeenkomst hebben bekrachtigd op dit ogenblik ook de Overeenkomst nr. 16 van 8 september 1976 hebben bekrachtigd (zoals reeds het geval was bij de inwerkingtreding van Overeenkomst nr. 16) zal Overeenkomst nr. 1 niet meer van toepassing zijn.

3. Modelformulieren - Taalgebruik

Bijlage 3 van Overeenkomst nr. 34 verduidelijkt de toepasselijke regels voor de ICBS-modellen.

De punten 6, 8 en 13 regelen het taalgebruik op de meertalige modelformulieren. Voor de Belgische formulieren is er voorzien in drie modellen, in bijlage bij de wet van 30 maart 2007 houdende instemming met de Overeenkomst inzake de afgifte van meertalige en gecodeerde uittreksels uit en attesten van de burgerlijke stand, met name als volgt:

- voor de akten opgemaakt in het Nederlands: recto: in het Nederlands gevolgd door het Frans; verso in het Engels en het Duits;

- voor de akten opgemaakt in het Frans: recto in het Frans gevolgd door het Nederlands; verso in het Engels en het Duits;

- voor de akten opgemaakt in het Duits: recto in het Duits gevolgd door Frans; verso in het Nederlands en het Engels.

Deze Overeenkomst heeft geen invloed op het taalgebruik van de ambtenaar van de burgerlijke stand, omdat hij voor het overige gebruik moet maken van de hem wettelijk opgelegde landstaal.

4. Afgifte van de meertalige formulieren

De afgifte van deze meertalige formulieren is verplicht wanneer een belanghebbende partij of een bevoegde autoriteit daarom verzoekt (artikel 2 Overeenkomst). Dit is een voordeel voor iedereen die belang heeft bij de internationale uitwisseling van deze documenten. Bovendien worden deze formulieren, wanneer ze in een van de overeenkomstsluitende Staten worden voorgelegd, vrijgesteld van legalisatie of een vergelijkbare formaliteit.

De Overeenkomst maakt de verplichte afgifte van deze uittreksels echter niet afhankelijk van het feit dat ze bestemd zijn voor het buitenland. In de praktijk zal men meestal verzoeken om een meertalig formulier wanneer een uittreksel of attest van een akte van de burgerlijke stand in het buitenland moet worden overgelegd, maar niets belet dat het uittreksel of het attest om andere redenen wordt gevraagd. Op de uittreksels moet de bestemming immers niet worden vermeld. Het zal trouwens meestal onmogelijk zijn op voorhand te weten waarvoor de betrokkenen de documenten zullen gebruiken. De betrokkenen kunnen de documenten dus ook in een louter nationaal verband gebruiken. Dit standpunt werd in het kader van Overeenkomst nr. 16 reeds aanvaard.

Merk op dat artikel 7 bepaalt dat de Overeenkomst geen beletsel vormt voor het verkrijgen van letterlijke afschriften van akten of voor de afgifte van andere documenten van de burgerlijke stand, zoals bv. volgens het interne recht opgemaakte documenten. De modelformulieren zijn immers slechts uittreksels van akten van de burgerlijke stand, en geen letterlijke afschriften. Ze kunnen dus niet gebruikt worden wanneer een afschrift moet worden voorgelegd.

Artikel 2, tweede lid, van de Overeenkomst bepaalt dat de uittreksels slechts mogen afgeleverd worden aan personen of autoriteiten die bevoegd zijn om letterlijke afschriften te verkrijgen volgens het nationale recht van de staat van afgifte. In België kunnen enkel de in artikel 45, § 1, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek vermelde personen een eensluidend afschrift of een uittreksel bekomen van een akte van de burgerlijke stand van minder dan honderd jaar oud met vermelding van de afstamming van de personen op wie de akte betrekking heeft.

Artikel 3 voorziet dat de uittreksels en attesten die worden opgemaakt de staat van de persoon op het tijdstip van de afgifte van het document weergeven, en dus met de eventuele wijzigingen die zich hebben voorgedaan sinds de opmaak van de oorspronkelijke akte. De verduidelijkingen betreffende de opmaak van de uittreksels zijn echter (in tegenstelling tot in Overeenkomst nr. 16) opgenomen in de bijlagen en niet in de Overeenkomst zelf, zodat deze makkelijker gewijzigd kunnen worden. Het gaat om de lijst van onveranderlijke vermeldingen die voorkomen in de modellen, alsook de lijst van de numerieke codes die eraan zijn toegewezen en de regels voor de opmaak ervan.

Contrairement à la Convention n° 16, les États n'auront plus la possibilité de compléter les modèles par des cases et des symboles et ce, afin de parvenir à un degré plus élevé d'harmonisation. Les modèles ont dès lors été complétés par différentes énonciations, afin de répondre aux besoins de chaque Etat-membre.

Eventuellement, les modèles portant les numéros 1, 2 et 3 peuvent être complétés par des énonciations supplémentaires dans la case « Autres énonciations ». Ces « Autres énonciations » sont toutefois limitées aux symboles qui figurent sur chaque modèle.

Ces symboles figurent également à l'annexe 3 (Règles applicables aux modèles de la CIEC), point 11, de la Convention.

Les symboles sont, s'il y a lieu, suivis de la date et du lieu de l'événement ainsi que des nom et des prénoms du conjoint ou du partenaire.

À cet égard, on peut relever que le titre de noblesse doit être mentionné dans les cases « Autre(s) partie(s) du nom », suivi du symbole « Nob ».

L'article 5 prévoit, à l'instar de la Convention n° 16, que les extraits et certificats délivrés en application de cette Convention ont la même force probante que les extraits d'actes d'état civil et certificats délivrés conformément au droit interne de l'État de délivrance. Ceux-ci ne requièrent pas davantage de légalisation ou de formalité équivalente comme l'apostille.

Les formulaires plurilingues peuvent toutefois être l'occasion de contrôles, tant en ce qui concerne l'authenticité de l'acte que son contenu. Le recours à la procédure de vérification est toutefois limité au cas où il existe un doute sérieux. Les demandes de vérification sont adressées directement à l'autorité de délivrance, sans passer par une autorité intermédiaire.

La Convention ne fixe pas la durée de validité des documents délivrés en application de la Convention, étant donné que les points de vue et les règles en la matière peuvent diverger d'un État à l'autre. En principe, les extraits font toujours foi des faits qu'ils attestent, sous réserve des mentions marginales ultérieures qui pourraient éventuellement en influencer le contenu. Toutefois, il est toujours loisible aux autorités de demander un document plus récent en fonction du but pour lequel il est requis.

Tout comme la Convention n° 16, la présente Convention (art. 6) prévoit qu'un État contractant ne peut pas percevoir de redevances plus élevées sur les extraits ou certificats délivrés en application de cette Convention, que celles perçues pour les extraits ou certificats délivrés conformément au droit interne de l'État de délivrance.

La délivrance gratuite est recommandée, mais ne peut pas être rendue obligatoire. En Belgique, il est possible que des redevances communales soient prévues pour l'obtention d'extraits d'actes de l'état civil.

L'article ne modifie en rien les dispositions des accords internationaux relatifs à la délivrance gratuite en la matière.

L'article 4 de cette Convention oblige chaque État contractant à déposer différentes traductions ainsi qu'une liste de symboles et à les faire adopter par le Bureau de la CIEC avant qu'un État puisse déposer l'instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, ou puisse faire une déclaration d'application provisoire.

En ce qui concerne la Belgique, ces traductions ont été adoptées à l'unanimité par le Bureau lors de sa réunion qui s'est tenue à Strasbourg le 9 mars 2017.

En ce qui concerne les traductions, on vise, d'une part, la traduction des énonciations invariables qui doivent figurer sur les extraits et sur les certificats (prévues par l'annexe 2 de la Convention) et, d'autre part, la traduction des règles applicables aux modèles CIEC (prévues par l'annexe 3).

Ces traductions sont surtout importantes pour les États – dont la Belgique – qui ne sont pas partie à la Convention n° 25 du 6 septembre 1995 relative au codage des énonciations figurant dans les documents d'état civil.

In tegenstelling tot Overeenkomst nr. 16 zullen de Staten de modellen niet langer kunnen aanvullen met vakjes en symbolen, om tot een grotere harmonisatie te komen. De modellen werden echter wel aangevuld met verschillende vermeldingen, om aan de wensen van iedere lidstaat te voldoen.

Andere bijkomende vermeldingen kunnen in de modellen met nrs. 1, 3 en 4 eventueel nog worden opgenomen in het vakje 'Andere vermeldingen'. Deze 'Andere vermeldingen' zijn echter beperkt tot de symbolen die op elk model zijn vermeld.

Deze symbolen zijn ook terug te vinden in bijlage 3 (Regels die van toepassing zijn op de ICBS-modellen), punt 11, bij de Overeenkomst.

Na de symbolen volgen, voor zover nodig, de datum en de plaats van de gebeurtenis, alsmede de naam en voornamen van de echtgeno(o)t(e) of partner.

Hierbij wordt opgemerkt dat de adellijke titel vermeld moet worden in de vakjes 'Ander(e) onderde(e)l(en) van de naam', gevolgd door het symbool "Nob".

Artikel 5 voorziet, net als Overeenkomst nr. 16, dat de uittreksels en attesten afgegeven op grond van deze Overeenkomst dezelfde bewijskracht hebben als de uittreksels uit akten van de burgerlijke stand en de attesten afgegeven volgens het interne recht van de Staat van afgifte. Deze vereisen evenmin een legalisatie of vergelijkbare formaliteit zoals de apostille.

De meertalige formulieren kunnen echter wel het voorwerp uitmaken van een controle, zowel wat de authenticiteit van de akte als de inhoud betreft. Het gebruik van de controleprocedure is evenwel beperkt tot het geval waarin er ernstige twijfel bestaat. De verzoeken om controle worden rechtstreeks aan de autoriteit van afgifte gericht, zonder tussenkomst van een tussenautoriteit.

De Overeenkomst bepaalt de geldigheidsduur van de op grond van de Overeenkomst afgegeven documenten niet, daar de standpunten en de regels van de Staten hieromtrent kunnen variëren. De uittreksels tonen in beginsel steeds de rechtsgeldigheid aan van de erin vermelde feiten, onder voorbehoud van de latere randmeldingen die hierop een invloed zouden kunnen hebben. De autoriteiten kunnen echter steeds om een recenter afgegeven document verzoeken, afhankelijk van het doel waarvoor het wordt gevraagd.

Net als Overeenkomst nr. 16 bepaalt deze Overeenkomst (art. 6) dat een overeenkomstsluitende Staat op de op basis van deze Overeenkomst afgeleverde uittreksels of attesten geen hogere bijdragen mag heffen dan deze op uittreksels of attesten afgeleverd volgens het interne recht van de staat van afgifte.

De kosteloze afgifte wordt aanbevolen, maar kan niet worden verplicht. In België worden er mogelijks gemeenterebuties voorzien om uittreksels uit akten van de burgerlijke stand te verkrijgen.

Het artikel wijzigt in geen geval de bepalingen van de internationale overeenkomsten inzake kosteloze afgifte ter zake.

Artikel 4 van deze Overeenkomst verplicht iedere overeenkomstsluitende Staat om verschillende vertalingen alsook een lijst van symbolen neer te leggen en te laten goedkeuren door het Bureau van de ICBS voordat een Staat de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding kan neerleggen of een verklaring inzake voorlopige toepassing kan afleggen.

Wat België betreft werden deze vertalingen unaniem aangenomen door het Bureau tijdens de vergadering die op 9 maart 2014 plaatsvond in Straatsburg.

Wat de vertalingen betreft, gaat het enerzijds om de vertaling van de onveranderlijke vermeldingen die moeten voorkomen op de uittreksels en attesten (voorzien in bijlage 2 van de Overeenkomst) en anderzijds om de vertaling van de toepasselijke regels op de ICBS-modellen (voorzien in bijlage 3 van de Overeenkomst).

Deze vertalingen zijn voornamelijk van belang voor de Staten – waaronder België – die geen deel uitmaken van de Overeenkomst nr. 25 van 6 september 1995 betreffende de codering van de vermeldingen die voorkomen in de documenten van de burgerlijke stand.

Par symboles, il y a lieu d'entendre la liste des symboles qui sont utilisés pour les mentions ultérieures (qui peuvent figurer dans la case « Autres énonciations »).

Le dépôt de la liste des symboles a pour but d'éviter les malentendus nés du fait que d'autres États ignorent l'existence de certaines mises à jour d'actes en raison de l'ajout de mentions ultérieures et ignorent la nature des mentions ultérieures. Le Secrétaire Général de la CIEC reprend ces informations dans le tableau qui figure à l'annexe 4.

Ainsi, dans certains pays, comme la France ou l'Italie par exemple, tout changement ultérieur affectant l'état d'une personne fait l'objet non seulement d'une mention marginale sur l'acte concerné (notamment, le divorce sur l'acte de mariage), mais aussi d'une mention marginale sur l'acte de naissance de l'intéressé. Dans d'autres pays, ce n'est pas le cas. Par exemple, aux Pays-Bas, le mariage ultérieur de l'intéressé est inscrit dans le registre de population, mais ne fait pas l'objet d'une mention marginale sur son acte de naissance.

Le tableau dans l'annexe 4 de la Convention permet de connaître les mentions ultérieures que les États contractants peuvent inscrire dans leurs différents actes, de sorte que l'autorité étrangère à qui le document est présenté soit en mesure d'interpréter les symboles qui sont mentionnés dans les cases « Autres énonciations » des modèles 1, 3 et 4 de l'annexe 1 de la Convention le mieux possible, et ne tire pas de conclusion erronée de l'absence de l'un des symboles que cette autorité aurait été amenée à inscrire selon son propre droit.

Les symboles qui peuvent être mentionnés sont ceux qui figurent au point 11 de l'annexe 3 de cette Convention.

Pour pouvoir être utilisée, l'annexe doit évidemment être actualisée chaque fois qu'un État apporte une modification à la liste de ses mentions ultérieures.

Le dépôt préalable des traductions et de la liste des symboles doit garantir l'application de la Convention dès son entrée en vigueur (ou dès la prise d'effet de la déclaration d'application provisoire).

Le Ministre de la Justice,
K. GEENS

Wat de symbolen betreft, gaat het om de lijst van de symbolen die gebruikt worden voor de latere randmeldingen (die kunnen voorkomen in het vak 'andere vermeldingen').

Het neerleggen van de lijst met de symbolen heeft tot doel misverstanden te vermijden die voortkomen uit het feit dat andere Staten niet weten welke akten er via randmeldingen worden bijgewerkt en welke de mogelijke randmeldingen zijn. De Secretaris-Generaal van de ICBS zal deze gegevens opnemen in de tabel in bijlage 4 bij de Overeenkomst.

Zo wordt in sommige landen, bv. Frankrijk of Italië, elke latere wijziging die betrekking heeft op de staat van een persoon gemeld op de kant van de betrokken akte (nl. de echtscheiding op de huwelijksakte), maar ook op de kant van de geboorteakte van de betrokkene. In andere landen is dat niet het geval. In Nederland wordt het latere huwelijk van de betrokkene bijvoorbeeld ingeschreven in het bevolkingsregister, maar maakt het niet het onderwerp uit van een kantmelding op zijn geboorteakte.

De tabel in bijlage 4 bij de Overeenkomst laat toe om te weten welke latere randmeldingen de overeenkomstsluitende Staten in hun verschillende akten kunnen opnemen, zodat de buitenlandse autoriteit waaraan het document wordt voorgelegd de symbolen die worden vermeld in de vakjes "Andere vermeldingen" van de modellen 1, 3 en 4 van bijlage 1 bij de Overeenkomst zo goed mogelijk zou kunnen interpreteren, en geen verkeerde conclusie zou trekken ingeval één van de symbolen die deze autoriteit volgens haar eigen recht zou moeten hebben ingeschreven, ontbreekt.

De mogelijks te vermelden symbolen zijn deze die zijn opgenomen in punt 11 van bijlage 3 bij deze Overeenkomst.

Om bruikbaar te zijn moet de bijlage uiteraard worden bijgewerkt telkens als een Staat een wijziging aanbrengt aan de lijst van zijn randmeldingen.

De voorafgaande neerlegging van zowel de vertalingen als de lijst met symbolen moet de toepassing van de Overeenkomst vanaf de inwerkingtreding ervan (of vanaf het van kracht zijn van de verklaring van voorlopige toepassing) waarborgen.

De Minister van Justitie,
K. GEENS

GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

Landbouw en Visserij

[C – 2017/31707]

30 NOVEMBER 2017. — Bericht houdende vaststelling van het bereiken van het communautair bepaalde vangstquotum van roggen in de EU- wateren van VIab, VIIa-c, e-k

Het krachtens Verordening (EU) Nr. 2017/127 van de Raad van 20 januari 2017 tot vaststelling, voor 2017, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de EU-wateren en, voor EU-vaartuigen, in bepaalde niet EU-wateren van toepassing zijn, vastgestelde vangstquotum 2017 voor de vissoort roggen (Rajiformes) in de EU-wateren van VIab, VIIa-c, e-k (SRX/67AKXD) wordt, rekening gehouden met mogelijke quotaruilen, geacht volledig te zijn opgebruikt.

Met ingang van de datum volgend op de datum van bekendmaking van dit bericht in het *Belgisch Staatsblad* is de visserij op roggen in de EU-wateren van VIab, VIIa-c, e-k, verboden voor alle Belgische vissersvaartuigen alsmede het aan boord houden, het overladen en het aanlanden van roggen, gevangen in deze wateren, na deze datum.

Brussel, 30 november 2017.

De Secretaris-generaal,
Voor, Jules VAN LIEFFERINGE, afwezig
Loes LYSSENS
Afdelingshoofd a.i.